

Rokken

Tekst: Edvard Anberg

Melodi: René Giannini (Furefolk) 2015

1. Hvor begyndte mine minder.
Var det ved den gamle rok
Hvor den blege norne spinder
Tråden som vi aldrig finder
Skønt hun altid spinder rok
Nok til både suk og sokker
Ved det gamle rokkehjul
Fortids uldne underklokker.
Tog af gamle koner rokker
Frem fra mindets mørke skjul

2. Ved den gamle rok i krogen
Mod et sribet gråt tapet
Skimter jeg, skønt ganske vågen,
Mormors ansigt, hvidt i tågen
Selv om jeg en grav har set
Arvet arv må ikke glemmes.
Er dog ikke spiritist.
Derfor vil jeg ikke skræmmes
Af en tanke der fornemmes
Om hvordan jeg så dig sidst.

3. Rasler nu de gamle lænker
Slægtens åndemaneri.
Retsind, ris og ros og rænker
Så jeg blidt og nænsomt tænker
"godt det hele er forbi".
Solen sejler ind i stuen
tørre mindets søde savl.
Langsomt døde arneluen,
Skidt forgyldt tilbageskuen
på en sunket hjemmets gavl.

4: Rokken var en snild maskine,
mormor arvet fra sin mor.
Hun spandt uld til sig og sine.
Mangen Petra og Petrine
fulgte trådens uldne spor
Da den tyske rokkedrejer
gik mod nord med jern og bænk,
slog sig ned med gods og grejer
fandt en pige som man plejer,

blev der nok til bord og skænk.

5. Rokken var en brudegave.
Gaver gav man kun til gavn
Noget skulle konen lave,
skønt hun af og til fik mave-
Dovenskab er sorg og savn.
Tider ændrer sig med tiden
som nu tider tit har gjort.
På fabrikker har jeg siden
Set, man fortsat dyrker fliden.
Tusind tene på akkord.

6. Direktion, kontor og portner.
Rokkehjul i tusindvis
i de høje haller tordner.
Tusind ferme fingre ordner.
Produktionen har sin pris.
Fik I mere frihed piger,
når i spandt på en fabrik?
Stopur, tidstabel og smiger
Bare produktionen stiger
Samme sang til ny musik.

